

Evaluatie jeugdwet in de tweede kamer.

Aan de Ronde: ZORGMEDEWERKERS

Rik van Schaik: SAVE medewerker, ik ben al jaren werkzaam als jeugdzorgprofessional binnen een Gecertificeerde Instelling. Tot 01-01-2015 was dat Bureau Jeugdzorg Utrecht en na 01-01-2015 Samen Veilig Midden-Nederland.

Voorafgaande aan de transitie jeugdzorg, zijn we in aansluiting op de gemeenten en in samenwerking met diverse ketenpartners vanuit de praktijk aan de slag gegaan met het ontwikkelen van onze eigen werkwijze: "SAVE": Samenwerken aan Veiligheid.



Binnen onze organisatie bieden wij zowel preventieve jeugdbescherming als de uitvoering van jeugdbeschermingsmaatregelen middels de gebiedsgerichte SAVE teams.

Ook is Veilig Thuis onderdeel van onze organisatie en is de werkwijze SAVE voor iedereen het methodische kader waarbinnen wij werken. Op deze wijze willen wij een aanvullende bijdrage leveren aan veiligheid voor alle burgers in onze regio's, waarbij zoveel als mogelijk de eigen kracht en regie van een ieder wordt benut en vergroot.

Ik ben trots op de bewegingen die wij binnen onze organisatie hebben gemaakt en waarop we iedere dag weer verder ontwikkelen. Voor mij is hiervan het meest tastbare resultaat te vinden in mijn rol als jeugdzorgprofessional. Ik heb sinds de transitie een andere rol met een daarbij behorende houding in het werken met gezinnen en betrokken professionals. In mijn dagelijkse werk met gezinnen streef ik om enerzijds aan te sluiten bij het gezin, het netwerk en het lokale team en middels motiverende gespreksvoering beweging te stimuleren, anderzijds positioneer ik mij vanuit mijn kennis en expertise op veiligheid. Ik ben betrokken bij het gezin en het lokale team, totdat er een "een goed genoeg situatie" is ontstaan, waardoor mijn rol naar een tijdelijke en soms kortdurende terugkerende rol is verschoven. Aansluiten bij wat er is versus overnemen. Samen met mijn collega's trekken wij lessen uit hetgeen wel heeft gewerkt.

Ik merk dat deze beweging in de praktijk werkt en ook nodig is. Ik heb daarnaast ook zorgen, deze deel ik graag met als doel het zoeken naar passende oplossingen.

*Het zorglandschap is nog niet getransformeerd.*

Voor de transitie liep ik geregeld aan tegen wachtlijsten voor specialistische jeugdzorg. Met name voor de complexe problematiek waarbij er sprake is van meerdere vormen van zorg zoals LVB & psychiatrie. Dit is helaas na de transitie niet beter geworden. Er is nog geen integraal (zorg)aanbod ontstaan, er wordt nog steeds aanbodgericht i.p.v. vraaggericht gewerkt en in hokjes gedacht. Hierdoor loop ik geregeld tegen wachtlijsten aan als ik op zoek ben naar passend aanbod voor mijn gezinnen.

Dit geldt ook voor de diverse domeinen binnen de gemeenten zoals bijvoorbeeld werk & inkomen, huisvesting en jeugdzorg. Hierdoor lukt het onvoldoende passend maatwerk te realiseren. Hiervoor verzinnen we alternatieve oplossingen, maar vaak is dit minder duurzaam en houdt het de oorzaak van de onveilige situatie van gezinnen in stand.

*Taakverzwaring van mijn werk/ vak.*

Ik vind dat mijn werk “zwaarder” is geworden. Dit komt mijns inziens door drie gevolgen van de passende bewegingen waar ik zojuist over sprak:

- Aangezien wij in aansluiting op lokale teams betrokken worden bij gezinnen, heb ik in tegenstelling tot voor de transitie nu een volledige caseload met zeer complexe en zware problematiek. De lichtere vragen worden lokaal opgepakt. Dat is uiteraard een goede zaak! Maar voor mij is het werk daarmee zwaarder geworden omdat mijn caseload aantal niet verminderd is. Dus meer doen in dezelfde tijd, met zwaardere problematiek en minder tijd voor verdieping en reflectie. Het vinden, opleiden en houden van goede collega's staat hier mede door onder druk.
- Ook heeft de verzwaring te maken met de diversiteit van de werkwijze van de lokale teams waar wij bij aansluiten. De visie op rol en taken binnen de verschillende lokale teams is verschillend en uiteenlopend. Dit vraagt veel afstemming en overleg over verwachtingen en samenwerking. Vanuit mijn rol zou ik meer uniformiteit verwachten.
- De ruimte voor mij als professional om daadwerkelijk de veiligheid en het kind belang centraal te stellen lijkt wel eens verkleind. Door de invoering van SKJ registratie, tuchtrecht, rapportagebehoefte van bijvoorbeeld een gemeente naast de reeds bestaande klachtenregelingen, is er een grote focus op inregelen en klachten versus het verstevigen van mij als jeugdzorgprofessional.

Ik hoop nog jaren dit prachtige werk te mogen kunnen doen. Samen met mijn collega's maak ik graag het verschil voor kinderen en gezinnen in onveilige situaties. We kunnen hierbij geholpen worden door het volgende:

- Door de lokale teams te ondersteunen om hun rol goed te kunnen pakken middels duidelijke richtlijnen enerzijds en scholing anderzijds.
- Door de transformatie van het zorglandschap extra kracht bij te zetten en vraaggericht werken mogelijk te maken, kunnen we zorgen voor passend maatwerk en duurzame oplossingen.
- Door de financiële middelen te vergoten zou ik mijn caseload kunnen aanpassen aan hetgeen er gevraagd wordt, zodat veiligheid eerder en beter geborgd kan worden.
- Door afspraken te maken dat er niet verschillende (klachten)procedures door elkaar lopen.

Dank u wel .